

Sygn. akt IV KK 224/12

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 listopada 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Świecki (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Barbara Skoczowska

SSN Eugeniusz Wildowicz

Protokolant Jolanta Grabowska

przy udziale prokuratora Prokuratury Generalnej Zbigniewa Siejbika

w sprawie **P. B.**

skazanego z art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 24 kwietnia 1997 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 6 listopada 2012 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego

z dnia 3 października 2003 r.,

- 1. uchyla zaskarżony wyrok i na podstawie art. 17 § 1 pkt 6 kpk umarza postępowanie,**
- 2. kosztami procesu obciąża Skarb Państwa.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 3 października 2003 r. Sąd Rejonowy skazał P. B. za dwa przestępstwa z ustawy z dnia 24 kwietnia 1997 r. o przeciwdziałaniu narkomanii: 1/ z art. 48 ust. 1 na karę roku pozbawienia, 2/ z art. 45 na karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Za zbiegające się przestępstwa wymierzono oskarżonemu

karę łączną 2 lat pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres 5 lat próby. Na podstawie art. 55 ust. 3 wskazanej ustawy orzeczono od oskarżonego na rzecz Monaru nawiązkę w kwocie 2.000 zł.

Wyrok ten uprawomocnił się w pierwszej instancji.

Od tego wyroku kasację na korzyść oskarżonego P. B. wniósł Prokurator Generalny zaskarżając go w całości i zarzucił rażące naruszenie prawa procesowego, tj. art. 113 k.p.k. polegające na niepodpisaniu wyroku przez sędziego orzekającego w sprawie, co stanowi bezwzględną przyczynę odwoławczą określoną w art. 439 § 1 pkt 6 k.p.k. W konkluzji skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest zasadna. Wyrok Sądu Rejonowego nie został podpisany przez wszystkich członków składu orzekającego. Jest to uchybienie stanowiące bezwzględną przyczynę odwoławczą z art. 439 § 1 pkt 6 k.p.k., która powoduje konieczność uchylenia zaskarżonego wyroku. Jednak w niniejszej sprawie rodzaj orzeczenia następczego zależy od dopuszczalności ponownego rozpoznania sprawy, albowiem oskarżony popełnił przestępstwa w 1998 r. Karalność przypisanego mu przestępstwa z art. 48 ust. 1 ustawy z 1997 r. o przeciwdziałaniu narkomanii ustaje z upływem 10 lat od czasu jego popełnienia (art. 101 § 1 pkt 4 w zw. z art. 102 k.k.). Natomiast przypisane oskarżonemu przestępstwo z art. 45 tej ustawy nie zawiera pełnej kwalifikacji prawnej, gdyż brakuje sprecyzowania, czy chodzi o ustęp 1 czy 2. Jednak opis czynu daje podstawę do stwierdzenia, że oskarżony wypełnił dyspozycję art. 45 ust. 1 tej ustawy. Tym samym karalność tego przestępstwa też ustaje z upływem 10 lat od czasu jego popełnienia (art. 101 § 1 pkt 4 w zw. z art. 102 k.k.).

W wypadku zaistnienia ujemnej przesłanki procesowej w postaci przedawnienia karalności (art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k.), po uchyleniu wyroku ponowne rozpoznanie sprawy nie jest dopuszczalne. Dlatego też Sąd Najwyższy na podstawie art. 439 § 1 pkt 6 k.p.k. uchylił zaskarżony wyrok, zaś w oparciu o art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k. umorzył postępowanie. O kosztach procesu orzekł na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k.

